

[Finansministeren]

skøn for arbejdsløshedsdagpenge, efterløn og kontanthjælp efter bilstandsloven.

Statens indtægtsbudget er ved ændringsforslagene foreslået nedsat med et samlet beløb på 2 mia kr., især som følge af ændrede skøn over provenuet af kildeskatten, det afgiftspligtige forbrug samt renterne af statsgælden.

Jeg skal i forbindelse med forhandlingerne om finanslovsforslaget som helhed redegøre for, hvorledes de ændrede udgifts- og indtægtskøn hænger sammen med den samfundsøkonomiske udvikling.

Jeg mener også, at de mere principielle kommentarer til de bemærkninger, der er fremsat vedrørende arbejdsløsheden og midler til at bekæmpe ledigheden, naturligt hører hjemme i forbindelse med den generelle debat, vi skal have i morgen.

Hovedtallene på finanslovsforslaget, som det er revideret ved de stillede ændringsforslag forud for tredjebehandlingen, viser, at de samlede udgifter i 1981 andrager 139,2 mia kr. og de samlede indtægter 118,1 mia kr., således at der er et underskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på 21,1 mia kr.

Ved skrivelse af 5. december d.å. til finansudvalget har jeg fremsendt oversigt over det reviderede statslige 4 års budget. Hvis regeringens ændringsforslag vedtages uændret, vil det fremsendte udgiftsbudget danne udgangspunkt for tilrettelæggelsen af regeringens udgiftspolitik forud for fremsættelsen af finanslovsforslaget for 1982. Jeg skal i den forbindelse gentage mit tilsagn til finansudvalget om at drøfte og eventuelt udbygge de i mit notat af 22. oktober 1980 omtalte muligheder for at inddrage folketinget på et tidligere tidspunkt i tilrettelæggelsen af udgiftspolitikken.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger til de enkelte partiers ændringsforslag. Alene antallet af ændringsforslag udelukker en nøjere omtale af de enkelte forslag, og jeg skal derfor nøjes med nogle mere generelle betragtninger.

Venstre stiller ændringsforslag, der betyder besparelser på ca. 8 mia kr., hvoraf ca. halvdelen skal hentes hjem ved forringelse af arbejdsløshedsforsikringen. Jeg kan med det samme sige, at regeringen ikke kan gå ind for så voldsomme forringelser, som der her lægges op til. Det er jo ikke mange dage siden, vi her i tinget havde lejlighed til at drøf-

te venstres beslutningsforslag om budgetteringsrammer til nedbringelse af statens udgifter. Jeg bemærkede ved den lejlighed, at venstre i dette forslag opererede med besparelser i 1981 på 6,6 mia kr., mens venstres spareønsker i forbindelse med ændringsforslagene til finansloven som nævnt beløber sig til over 8 mia kr. Det er ikke let at se sammenhængen her, men vi får måske en orientering herom af hr. Bertel Haarder.

Jeg har også noteret mig det synspunkt, hr. Bertel Haarder tidligere har givet udtryk for, at i virkeligheden bør ingen besparelser træde i kraft tidligere end mindst et år og helst to år efter, at de er besluttet. Jeg kan meget langt følge det tankesæt, der ligger bag ved disse bemærkninger, men jeg tror også, at venstre og hr. Bertel Haarder må give mig medhold i, at så virker det også helt urealistisk at komme med forslag af den størrelsesorden, der er tale om her, på dette tidspunkt.

Jeg skal gøre den bemærkning til hr. Bertel Haarders spørgsmål om frihed til organisationsarbejde, at jeg regner med at kunne fremlægge sagen for lønningsrådet i begyndelsen af det nye år med henblik på, at ændrede regler kan være gældende fra 1. april 1981. Jeg har tidligere haft lejlighed til, også over for tinget her, at give udtryk for, at jeg har ment det rigtigst, at denne ændring fandt sted i forbindelse med nye overenskomsters ikrafttræden. Jeg har haft lejlighed til at orientere om, at der fra organisationerne var en meget kraftig reaktion på sagen, hvis vi ville gennemføre ændringer midt i en overenskomstperiode, oven i købet i en overenskomstperiode, hvor man arbejdede under en forlængelseslov. Jeg gør disse bemærkninger med den tilføjelse, at det ikke er aftalestof; det er klart uden for det, der skal indgås overenskomster og aftaler om, men det har, som det er bekendt for folketingets medlemmer, været sådan, at de regler, der er gældende, har været sædvane i ganske lang tid.

Det konservative folkepartis ændringsforslag svarer i vidt omfang til de ændringsforslag, som det konservative folkeparti i de senere år har stillet og fået afvist af et flertal her i folketinget. Besparelser på arbejdsløsheds- og sygedagpenge, på bilstandslovens støttemuligheder, på undervisningsområdet, afgifter på lægebesøg og bibliotekernes udlån, for at nævne en række eksempler.